

Sygn. akt V CZ 25/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. B.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 lipca 2012 r.,

zażalenia powódki na orzeczenie zamieszczone w punkcie 2 postanowienia Sądu
Apelacyjnego

z dnia 21 listopada 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skargę kasacyjną, jako nieopłaconą, w konsekwencji oddalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi wobec uznania, że uchybienie terminowi uiszczenia opłaty od skargi było zawinione przez powódkę.

W zażaleniu na to postanowienie powódka zarzuciła niewłaściwe zastosowanie przez Sąd Apelacyjny art. 168 § 1 k.p.c. i w rezultacie przypisanie jej winy polegającej na braku dbałości o możliwość kontaktu z profesjonalnym pełnomocnikiem podczas pobytu zagranicą. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie są zasadne argumenty skarżącej zmierzające do wykazania, że nie opłaciła w terminie skargi kasacyjnej z przyczyn od niej niezależnych i niezawinionych. Przy ocenie okoliczności wskazanych jako usprawiedliwienie wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, należy brać pod uwagę obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy procesowe, przy uwzględnieniu także uchybień spowodowanych nawet lekkim niedbalstwem. Na stronie i pełnomocniku procesowym ciąży obowiązek takiego uregulowania łączących ich stosunków faktycznych i prawnych oraz takiego zorganizowania obsługi prawnej, by możliwe było właściwe wypełnienie przez pełnomocnika obowiązków procesowych, a w rezultacie wadliwa organizacja komunikacji pomiędzy stroną, a jej pełnomocnikiem procesowym z zasady nie może stanowić przyczyny wyłączającej winę w uchybieniu terminu (por. postanowienie z dnia 17 kwietnia 2008 r., I CZ 19/08, niepubl. oraz postanowienie z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 52/11, niepubl.). Skoro skarżąca zdecydowała się na podjęcie zatrudnienia zagranicą mając świadomość toczącego się procesu oraz podjęła decyzję o wniesieniu skargi kasacyjnej, jej obowiązkiem było takie uregulowanie kontaktów z pełnomocnikiem, by czynności procesowe niezbędne do prawidłowego jej wniesienia, w tym również wniesienie opłaty, mogły być dokonane w terminach uregulowanych przepisami

kodeksu postępowania cywilnego. Skarżąca przebywała zagranicą przez miesiąc i nie wykazała, by w okresie przed jej wyjazdem lub w jego czasie zachodziły, niezależne od niej, nadzwyczajne obiektywne okoliczności uniemożliwiające przekazanie środków pieniężnych bądź pełnomocnikowi, bądź bezpośrednio na konto właściwego sądu. Nie są przekonujące, bowiem argumenty o ponadprzeciętnych trudnościach w dokonaniu transferu tych środków z Niemiec do Polski. Wskazana w zażaleniu okoliczność niekorzystnej sytuacji finansowej powódki nie może mieć wpływu na ocenę przesłanek przywrócenia terminu, skoro nie skorzystała ona z instytucji zwolnienia od kosztów sądowych, mimo reprezentowania jej przez profesjonalnego pełnomocnika. Prawidłowo zatem uznał Sąd Apelacyjny, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i w konsekwencji skarga podlega odrzuceniu wobec uiszczenia opłaty po terminie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.